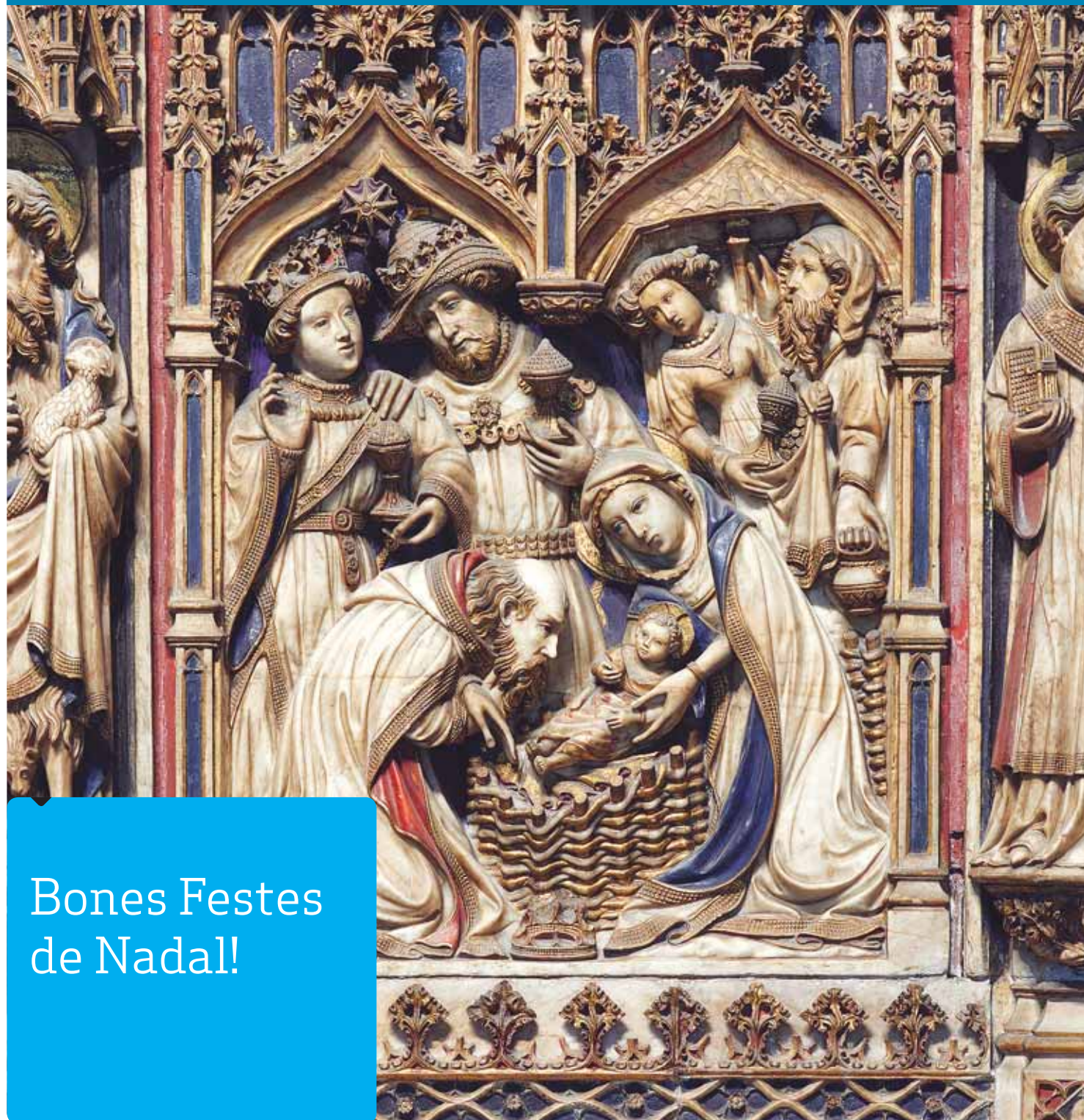

Full diocesà

22 de desembre del 2024

p4 — La delegació de joves participarà al Jubileu 2025

p5, p6 i p7 — Tota la informació sobre el Jubileu 2025

Bones Festes
de Nadal!

«Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà»

Diumenge IV d'Advent / Cicle C

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

(5,1-4a)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

[79]

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

(10,5-10)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les me-

ves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

(1,39-45)

«Tu Betlem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill»

Quart diumenge d'Advent

Andrey Castrillón, prev.

Maria emprèn amb promptitud generosa el seu viatge per visitar i assistir la seva cosina Elisabet. Aquest gest reflecteix el seu compromís amb la voluntat de Déu i expressa com l'amor diví ja es fa visible en Jesús, encara en el si de Maria. Ella és la benaurada per excel·lència que ha sabut disposar totalment la seva vida a la paraula i la gràcia de Déu.

D'aquí que la trobada entre aquestes dues dones sigui en un ambient de goig. Les criatures que porten a les seves entranyes també hi participen. En efecte, Joan, saltant en el ventre d'Elisabet, anuncia des del silenci la seva missió com a precursor del Messies. La seva alegria davant la presència del Senyor ens convida a respondre amb el mateix goig a l'arribada de la salvació.

Elisabet, moguda per l'Esperit Sant, respon a la joia del seu fill amb una benaurança, la primera que apareix en l'evangeli i que és un elogi de la fe ferma de Maria, posant en relleu el seu paper únic en el pla de salvació. Certament, Maria és beneïda entre totes les dones i esdevé per als creients un exemple de fidelitat, entrega i confiança en Déu, sobretot en les situacions difícils i imprevisibles. La lloança d'Elisabet, a més, recorda la importància de reconèixer l'obra de Déu en els altres. En comunitat, els cristians som cridats a posar els nostres dons al servei de qui ens envolta, construint així una família de fe que reflecteixi l'amor diví.

Amb tot això, els últims dies de l'Advent s'han de viure amb el mateix esperit d'entrega i servei que van tenir Maria i Elisabet. L'alegria que anticipa el Nadal és una invitació a obrir els cors per rebre Jesús amb humilitat, esperança i goig.

La imatge

L'abraçada entre dues dones, la Verge Maria i la seva parenta santa Elisabet, és un esclat de joia: estan molt contentes d'acollir-se l'una a l'altra, i criden per l'obra de Déu en elles. Totes dues esperen un fill, do de Déu: Elisabet, quan ja era gran; i l'Emmanuel do de l'Esperit, que espera Maria, salvarà dels pecats el seu poble. Donen gràcies a Déu que fa meravelles. Bon Nadal!

La Visitació (1500). Mestre de la Sisla

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

23 dilluns

— Sant Joan de Kety, prev.

MI 3,1-4.23-24 / Salm 24 / Lc 1,57-66

24 dimarts

— Sant Bejamí, patriarca

Vigília de Nadal: Is 62,1-5 / Salm 88 / Ac 13,16-17.22-25 / Mt 1,1-25.

Missa de la nit: Is 9,1-6 / Salm 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14

25 Nadal de Nostre Senyor Jesucrist

Festa de precepte

La Mare de Déu de Betlem o del Pessebre

Onomàstica de Noelia

Missa de l'alba: Is 62,11-12 / Salm 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20

Missa del dia: Is 52,7-10 / Salm 97 / He 1,1-6 / Jo 1,1-18

26 dijous

— Sant Esteve, protomartir

Ac 6,8-10; 7,54-59 / Salm 30 / Mt 10,17-22

27 divendres

— Sant Joan, apòstol i evangelista

1Jo 1,1-4 / Salm 96 / Jo 20,2-8

28 dissabte

Els Sants Innocents, màrtirs

— Sant Abel, fill d'Adam i Eva

1Jo 1,5-2,2 / Salm 123 / Mt 2,13-18

29 La Sagrada Família / Cicle C

Jornada de la Sagrada Família

— Sant David, rei i profeta

— Sant Tomàs Becket, bisbe mr.

1S 1,20-22.24-28 / Salm 83 / 1Jo 3,1-2.21-24 / Lc 2,41-52

Els joves participaran en el Jubileu a Roma a l'estiu

Aquest estiu la Delegació de Joves convida tots els joves i grups de joves del bisbat a participar en el Jubileu a Roma. El pelegrinatge tindrà lloc del 27 de juliol al 4 d'agost. Es tracta d'una trobada festiva i espiritual que reuneix centenars de milers de joves catòlics d'arreu del món. El Jubileu és una oportunitat especial d'obrir el cor a Déu i començar de nou. Alhora, és una ocasió privilegiada per a créixer en la fe, conèixer Roma i fer amics.

Durant tota la setmana es podrà participar en les activitats del Jubileu a Roma i hi haurà l'oportunitat d'anar al Vaticà i passar per la Porta Santa. El programa també inclou excu-

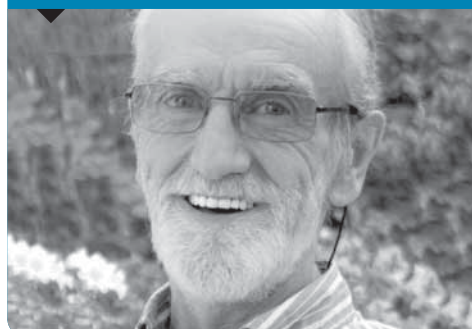
sions per a visitar els sepulcres de santa Gemma Galgani i santa Maria Goretti. El dissabte es farà camí a Tor Vergata, on tots els joves acamparan en una gran esplanada per celebrar una vetlla de pregària. El diumenge al matí tindrà lloc la missa d'enviament amb el Papa.

L'activitat va destinada a persones nascudes entre el 1990 i el 2009. L'import del pelegrinatge és de 485€, totes les despeses incloses. També hi ha l'opció de venir només el cap de setmana. Es pot trobar més informació i els detalls de la inscripció a la web de la Delegació (desperta.cat) o escrivint al WhatsApp 621 140 086.

Necrològica

Mn. Esteve Humet i Climent

Havia nascut el 20 de maig de 1947 a Terrassa. Estudis eclesiàstics a Barcelona. Guiat pel P. Estanislau M. Llopart, eremita en una cova de Montserrat, es desvetlla espiritualment. En 1970 ingressa a l'abadia montserratina. En 1973 comença una experiència eremítica a les Guílleries, que continuaria al Mas Blanc, on el 4 de juliol de 1982 és ordenat prevere. En 1983 es trasllada a l'Índia. De 1985 a 1995 exerceix de rector a Sant Jaume de Viladover. Posteriorment, es trasllada a una zona rural de Mallorca, on exerceix de psicòleg, mantenint el vincle amb la comunitat cristiana del Xiprer (Granollers). Estava especialitzat en meditació i en programació neurolingüística (PNL) i és autor de diverses obres i n'ha traduït d'altres. Va morir el dia 21 de novembre a Palma de Mallorca, a setanta-set anys d'edat i quaranta-dos de ministeri de prevere. Al cel sia.

Participa en l'obertura del Jubileu 2025 al nostre bisbat

Diumenge vinent, 29 de desembre, el bisbat de Vic celebra l'obertura diocesana del Jubileu 2025, que marcarà l'inici de l'Any Sant. Tots els diocesans són convidats a unir-se a aquesta celebració, que començarà amb una processó solemne des de l'església parroquial del Carme de Vic fins a la catedral.

Els fidels es concentraran a les cinc de la tarda a l'església del Carme. Des d'allà seguiran un recorregut que travessarà la Rambla del Passeig cap al carrer de la Mare de Déu de les Neus, passant per sota les voltes de la dreta de

la Plaça. La processó continuarà pel carrer de la Riera, la plaça Gaudí, el carrer de la Ramada i arribarà finalment a la plaça de la Catedral. A la seu se celebrarà la missa, presidida pel senyor bisbe.

L'Any Sant és una crida especial a renovar la fe, intensificar la pregària i viure amb profunditat els valors de l'Evangeli. És també un temps de gràcia i reconciliació, que ens convida a caminar junts com a comunitat cristiana.

Viu l'alegria de la fe i participa en l'inici d'aquest temps de gràcia. No hi faltis!

Necrològica

Mn. Melitó Tubau i Espelt

Havia nascut a Borredà el dia 20 de desembre de 1942 i va ser ordenat prevere el 21 de setembre de 1968. Fou vicari de Sant Feliu de Codines (1968), Vilanova del Camí (1971), Santa Maria d'Igualada (1973), encarregat de la Verge de la Pau d'Òdena (1976). Posteriorment, ecònom de Viladordis (1980), rector de Montserrat de Manresa, capellà de la Mare de Déu de la Mercè i de Sant Pau (1986). Arxiprest de Manresa (1992-2000 i 2006-2009), l'any 2007 fou nomenat canonge de la Seu manresana.

L'any 2010 fou nomenat arxiprest del Ripollès, així com rector de Ripoll i de les parròquies de les valls de Camprodon i Gombren, entre altres. Fou responsable del Servei religiós de l'Hospital de Campdevànol.

El setembre del 2018 es va jubilar canònicament i passà a residir a la Casa Sacerdotal de Vic. Morí a la capital d'Osona el 29 de novembre a vuitanta-un anys d'edat i cinquanta-sis de ministeri de prevere. Al cel sia.

Preguntes i respostes sobre el Jubileu 2025

El Sant Pare obrirà la Porta Santa del Vaticà el vespre del 24 de desembre

Com es pot guanyar la indulgència plenària?

Tots els fidels veritablement penedit, excloent tot afecte al pecat i moguts per esperit de caritat i que, en el curs de l'Any Sant, purificats a través del sagrament de la penitència i alimentats per la santa comunió, preguin per les intencions del Summe Pontífex, podran aconseguir del tresor de l'Església la pleníssima Indulgència, remissió i perdó dels seus pecats, podent-la aplicar a les ànimes del purgatori en forma de sufragi.

I a on?

—A Roma en les quatre basíliques majors, on estarà oberta la porta santa: Sant Pere del Vaticà, Sant Joan del Laterà, Sant Pau Extramurs i Santa Maria la Major. També a Roma a les següents esglésies: Santa Creu de Jerusalem, Sant Llorenç al Verano, Sant Sebastià, Santuari del Diví Amor, Santo Spirito in Sassia, Sant Pau alle Tre Fontane, les Catacombes, basílica de Santa Maria Sopra Minerva, Santa Brígida a Campo de' Fiori, Santa Maria della Vittoria, Trinità dei Monti, Santa Cecília in Trastevere i Sant Agustí a Campo Marzio.

—A Terra Santa, a les basíliques del Sant Sepulcre (Jerusalem), la Nativitat (Betlem) o l'Anunciació (Natzaret).

—També en altres punts del món, com les dues basíliques d'Assís (Sant Francesc i Nostra Senyora dels Àngels), Verge de Loreto, Sant Antoni de Pàdua.

—A la diòcesi de Solsona, a la catedral.

—A la diòcesi de Vic, a la catedral, a Santa Maria de Ripoll, la Seu de Manresa o Santa Maria d'Igualada.

—També en altres punts de Catalunya, com l'abadia de Montserrat, la Sagrada Família de Barcelona, la basílica de la Mercè o el Tibidabo, entre altres.

Què és el Jubileu?

Jubileu és el nom que rep un any particular; sembla que deriva de l'instrument utilitzat per a indicar el seu inici; es tracta del *yobel*, el corn de marrà, el so del qual anuncia el Dia de l'Expiació (Yom Kippur). Aquesta festa se celebra cada any, però adquireix un significat especial quan coincideix amb l'inici de l'any jubilar. Sobre això trobem una primera idea en la Bíblia: s'havia de convocar cada cinquanta anys perquè era l'any «extra», calia viure'l cada «set vegades set anys» (Lv 25,8). Encara que era difícil de realitzar, es proposava com l'ocasió per a restablir la relació correcta amb Déu, amb les persones i amb la creació, i comportava el perdó dels deutes, la restitució dels terrenys alienats i el repòs de la terra.

El papa Bonifaci VIII, l'any 1300, va convocar el primer Jubileu, anomenat també Any Sant, perquè és un temps en el qual s'experimenta que la santedat de Déu ens transforma. Amb el temps, la freqüència ha anat canviant: al principi era cada cent anys; en 1343, Climent VI

ho va reduir a cinquanta anys, i en 1470, Pau II ho reduí a vint-i-cinc anys. També hi ha moments «extraordinaris»; per exemple, en 1933, Pius XI volgué commemorar l'aniversari de la Redempció, i en el 2015 el papa Francesc convocà l'Any de la Misericòrdia. També ha estat diferent la manera de celebrar aquests anys: en l'origen coincidia amb les visites a les basíliques romanes de Sant Pere i Sant Pau; per tant, amb el pelegrinatge; posteriorment s'hi van afegir altres símbols, com la Porta Santa. En participar de l'Any Sant s'obté la indulgència plenària.

Què és la indulgència plenària?

És el perdó que Déu concedeix de la pena temporal que queda pels pecats ja confessats i perdonats. Es tracta d'un do que els fidels poden obtenir si estan ben disposats i compleixen certs requisits, gràcies a la mediació de l'Església. Aquesta, com a administradora del que Crist i els sants han merescut, aplica aquests mèrits per ajudar-nos en el camí cap a Déu. La indulgència allibera els fidels de la pena del purgatori.

I si no puc viatjar?

Els fidels vertaderament penedits que no puguin participar en les solemnes celebracions, en els pelegrinatges o en les pies visites per greus motius (especialment totes les monges i els monjos de clausura, les persones grans, els malalts, els reclusos, així com també aquells que, en hospitals o altres centres sanitaris, ofereixen servei continuat als malalts), aconseguiran la indulgència jubilar, amb les mateixes condicions, si, units en esperit als fidels en presència, particularment en els moments en què les paraules del Summe Pontífex o dels bisbes diocesans siguin transmeses a través dels mitjans de comunicació, recitin a casa seva o allí on l'impediment els ho permeti (p.e., a la capella del monestir, de l'hospital, del centre sanitari, de la presó...) el *parenostre*, la professió de fe en qualsevol forma legítima i altres pregàries conformes a les finalitats de l'Any Sant, oferint els seus sofriments o dificultats de la seva vida.

Hi ha alguna altra opció?

A més, els fidels podran aconseguir la indulgència jubilar si amb ànim devot participen en les missions populars, en exercicis espirituals o altres trobades de formació sobre els textos del Concili Vaticà II i del Catecisme de l'Església Catòlica que es facin en una església o altre lloc adequat, d'acord amb la intenció del Sant Pare.

La indulgència va unida també a les obres de misericòrdia i de penitència, amb les quals es testimonia la conversió empresa. Que els fidels, seguint l'exemple i el manament de Crist, siguin estimulats a realitzar més sovint obres de caritat o misericòrdia, principalment al servei d'aquells germans que es troben aclaparats per diverses necessitats. Que redescobreixin més precisament «les obres de misericòrdia corporals:

donar menjar al famolenc, donar beguda a l'assedegat, vestir el despullat, acollir el foraster, assistir els malalts, visitar els presos, enterrar els morts», i redescobreixin també «les obres de misericòrdia espirituals: donar consell a qui el necessita, ensenyar el qui no sap, corregir el qui va errat, consolar el trist, perdonar les ofenses, suportar amb paciència les persones molestes, pregar Déu pels vius i pels difunts».

De la mateixa manera, els fidels podran aconseguir la indulgència jubilar si visiten durant un temps adequat els germans que es troben en necessitat o en dificultat (malalts, presos, ancians en soledat, persones amb capacitats diferents...), si fan un pelegrinatge vers Crist present en ells (cf. Mt 25,34-35) o si segueixen les habituals condicions espirituals, sacramentals i de pregària. Els fidels, sens dubte, podran repetir aquestes visites en el curs de l'Any Sant, obtenint en cada una d'elles la indulgència plenària, fins i tot quotidianament.

La indulgència plenària jubilar podrà aconseguir-se també mitjançant iniciatives que ajudin de manera concreta i generosa a l'esperit penitencial que és com l'ànima del Jubileu, redescobrint en particular el valor penitencial dels divendres: abstenint-se, en esperit de penitència, almenys durant un dia, de distraccions banals (reals i també virtuals, induïdes, per exemple, pels mitjans de comunicació i per les xarxes socials) i de consums superflus (com ara dejunant o practicant l'abstinència d'acord amb les normes generals de l'Església i les especificacions dels bisbes), així com destinant una proporcionada suma de diners als pobres; sostenint obres de caràcter religiós o social, especialment en favor de la defensa i protecció de la vida en cada etapa i de la seva qualitat, de la infància abandonada, de la joven-

tut en dificultat, dels ancians necessitats o sols, dels migrants de diferents països que abandonen la seva terra a la recerca d'una vida millor per a ells i les seves famílies; destinant una part del temps a activitats de voluntariat, que siguin d'interès per a la comunitat o altres formes similars de compromís personal.

Quin és el calendari de l'Any Sant a Roma?

24 de desembre 2024, a les 19h, obertura de la Porta Santa de Sant Pere del Vaticà pel papa Francesc. Els següents dies s'obriran les portes de les altres tres basíliques papals. 24-26 de gener del 2025, Jubileu del món de la comunicació. 8-9 de febrer, Forces armades, policia i cossos de seguretat. 15-18 de febrer, artistes. 21-23 de febrer, diques. 8-9 de març, voluntariat. 28-30 de març, missioners de la misericòrdia. 5-6 d'abril, malalts i del món de la sanitat. 25-27 d'abril, adolescents. 28-29 d'abril, discapacitats. 1-4 de maig, treballadors. 4-5 de maig, empresaris. 10-11 de maig, bandes i de la música popular. 12-14 de maig, esglésies orientals. 16-18 de maig, confraries. 30 de maig-1 de juny, famílies: infants, avis i adults. 7-8 de juny, moviments, associacions i noves comunitats. 9 de juny, Santa Seu. 14-15 de juny, esport. 20-22 de juny, governants. 23-24 de juny, seminaristes. 25-27 de juny, sacerdots. 28-29 de juliol, missioners digitals i els «influencers» catòlics. 29 de juliol - 3 d'agost, joves. 15 de setembre, Jubileu de la consolació. 20 de setembre, treballadors de la justícia. 26-28 de setembre, catequistes. 4-5 d'octubre, migrants i dels missioners. 8-9 d'octubre, vida consagrada. 11-12 d'octubre, espiritualitat mariana. 31 d'octubre-2 de novembre, món educatiu. 16 de novembre, pobres. 22-23 de novembre, Jubileu de les corals. 14 de desembre de 2024, Jubileu dels presos.

I a la terra pau als homes...

Romà Casanova, bisbe de Vic

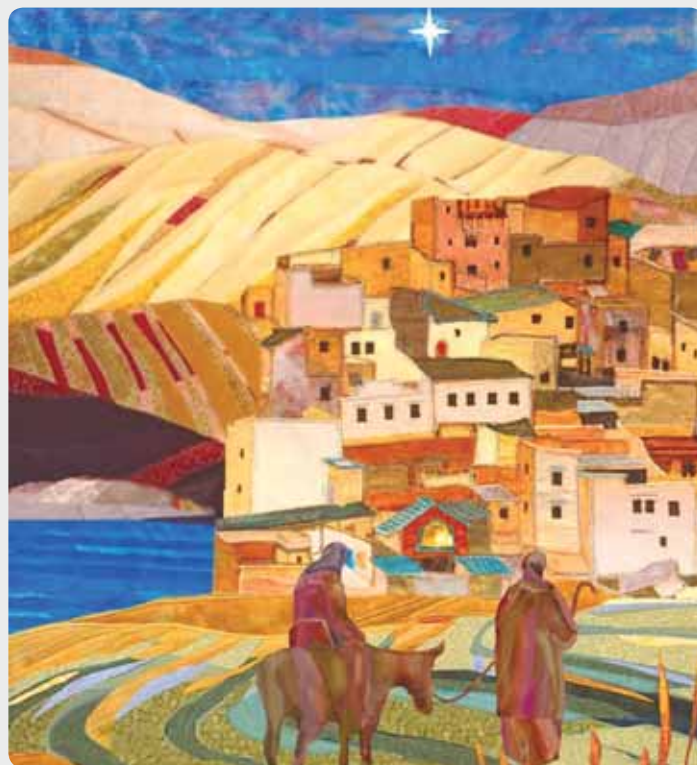
En la nit de Nadal ressonen les paraules del càntic dels àngels a Betlem: *Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que estima el Senyor* (Lc 2,14). En aquesta frase es resumeix el misteri de Nadal, que torna, com cada any, a trucar a les portes del nostre cor. Perquè els àngels, amb el seu cant, expressen el sentit del que ha succeït en aquesta nit santa: el naixement de Jesús realitza la glòria de Déu i la pau per als homes.

Déu ha manifestat en l'infant tot just nat el seu amor a favor de la humanitat; així manifesta la seva glòria que ens mou a glorificar-lo, és a dir, a reconèixer la seva senyoria sobre tota altra realitat al cel i a la terra. En la tendresa de la faç de Crist reconeixem la glòria de Déu (cf. 2Co 4,6). Misteri insondable que solament el qui té mirada de nen i cor de pobre és capaç de capir després de sentir en el seu cor l'admiració pel Déu infant. Aquesta és la porta que ens permet d'accedir a la pau: *Veniu a mi [...] i trobareu el repòs que tant desitjàveu* (Mt 11,28.30).

Aquest any el nostre desig de pau per als homes es troba amb els sons de batalles en molts llocs de la terra

El Messies durà la pau al seu poble, anunciaven els profetes. En la Bíblia la paraula «pau» significa molt més que l'absència o eliminació de guerres. La pau que canten els àngels inclou sobretot el do de la salvació: el perdó dels pecats i la filial relació amb Déu, que ha estat restablerta. *Ell és la nostra pau* (Ef 2,14).

La glòria de Déu i la pau als homes, doncs, estan unides en el misteri de Nadal que celebrem els cristians. Aquest any —com massa vegades en la història de la humanitat— el nostre desig de pau per als homes es troba amb els sons de batalles en molts llocs de la terra: Ucraïna, Terra Santa,

el Líban, Síria, Sudan... La pau entre els pobles sembla un desig inabastable. ¿Podem, per tant, continuar cantant *pau als homes* unida al *glòria a Déu*? Sí, el naixement del Salvador ens mena a cantar-ho, com a desig fet pregària, amb la certesa que la pau que ens ha dut l'Infant nascut a la ciutat de David ja ha arrelat en el cor de molts, aquells de qui el mateix Jesús diu: *Feliços els qui posen pau, Déu els reconeixerà com a fills* (Mt 5.9). El compromís per la pau forma part de la glorificació de Déu. Els seguidors de Jesús, per Nadal —i en tot altre moment de l'any—, som cridats a ser «artesans de pau», amb la força de l'Esperit Sant, que Crist ens ha obtingut pel seu misteri pasqual.

Bon Nadal de nostre Senyor Jesucrist i un venturós Any Jubilar ple d'esperança!

